

Výrok rozsudku

1. Článok 17 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach sa má vykladať v tom zmysle, že fyzickú osobu, ktorá v zmysle zmluvy, akou je finančná diferenčná zmluva uzavretá s finančnou inštitúciou, vykonáva finančné operácie prostredníctvom tejto inštitúcie, možno považovať za „spotrebiteľa“ v zmysle tohto ustanovenia, pokiaľ uzavretie tejto zmluvy nepatrí do výkonu podnikania alebo povolania tejto osoby, čo prislúcha overiť vnútroštátnemu súdu. V súvislosti s touto kvalifikáciou sú na jednej strane okolnosti, ako je to, že uvedená osoba vykonala vysoký počet transakcií v relatívne krátkej dobe, alebo že investovala do týchto transakcií veľké sumy peňazí, ako také v zásade irelevantné a na druhej strane skutočnosť, že táto osoba je „drobným klientom“ v zmysle článku 4 ods. 1 bodu 12 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/39/ES z 21. apríla 2004 o trhoch s finančnými nástrojmi, o zmene a doplnení smerníc Rady 85/611/EHS a 93/6/EHS a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2000/12/ES a o zrušení smernice Rady 93/22/EHS, je ako taká v zásade bezvýznamná.
2. Nariadenie č. 1215/2012 sa má vykladať v tom zmysle, že s cieľom určiť súd, ktorý má právomoc rozhodnúť o žalobe z titulu mimozmluvnej občianskoprávnej zodpovednosti, podanej spotrebiteľom, sa na túto žalobu vzťahuje oddiel 4 kapitoly II tohto nariadenia, ak je neoddeliteľne spojená so zmluvou, ktorá bola skutočne uzavretá medzi týmto spotrebiteľom a predajcom alebo dodávateľom, čo prislúcha overiť vnútroštátnemu súdu.

(¹) Ú. v. EÚ C 381, 22.10.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 19. marca 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Maďarsko) – LH/Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

(Vec C-564/18) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Azylová politika – Spoločné konania o poskytovaní a odnímaní medzinárodnej ochrany – Smernica 2013/32/EÚ – Žiadosť o medzinárodnú ochranu – Článok 33 ods. 2 – Dôvody neprípustnosti – Vnútroštátne právne predpisy stanovujúce neprípustnosť žiadosti, ak žiadateľ prišiel do dotknutého členského štátu cez krajinu, v ktorej nie je vystavený prenasledovaniu alebo riziku vážneho bezprávia, alebo ak táto krajina poskytuje dostatočnú ochranu – Článok 46 – Právo na účinný prostriedok nápravy – Súdne preskúmanie správnych rozhodnutí týkajúcich sa neprípustnosti žiadosti o medzinárodnú ochranu – Lehota 8 dní na rozhodnutie – Článok 47 Charty základných práv Európskej únie)

(2020/C 222/10)

Jazyk konania: maďarčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: LH

Žalovaný: Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

Výrok rozsudku

1. Článok 33 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/32/EÚ z 26. júna 2013 o spoločných konaniach o poskytovaní a odnímaní medzinárodnej ochrany sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá umožňuje zamietnuť žiadosť o medzinárodnú ochranu ako neprípustnú z dôvodu, že žiadateľ prišiel na územie dotknutého členského štátu cez štát, v ktorom nie je vystavený prenasledovaniu alebo riziku vážneho bezprávia, alebo v ktorom je zaručený primeraný stupeň ochrany.

2. Článok 46 ods. 3 smernice 2013/32 v spojení s článkom 47 Charty základných práv Európskej únie sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorou sa súdu rozhodujúcemu o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu o zamietnutí žiadosti o medzinárodnú ochranu ako neprípustnej stanovuje lehota ôsmich dní na rozhodnutie, pokiaľ tento súd nemôže v takejto lehote zabezpečiť účinné uplatňovanie hmotnoprávných predpisov a procesných záruk, ktoré žiadateľovi priznáva právo Únie.

(¹) Ú. v. EÚ C 436, 3.12.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 2. apríla 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesgerichtshof – Nemecko) – Coty Germany GmbH/Amazon Services Europe Sàrl, Amazon FC Graben GmbH, Amazon Europe Core Sàrl, Amazon EU Sàrl

(Vec C-567/18) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Ochranná známka Európskej únie – Nariadenie (ES) č. 207/2009 – Článok 9 – Nariadenie (EÚ) 2017/1001 – Článok 9 – Práva z ochrannej známky – Používanie – Skladovanie tovarov na účely ich ponúkania alebo uvádzania na trh – Skladovanie na účely zasielania tovarov, ktoré porušujú práva z ochrannej známky a ktoré sa predávajú cez internetový obchod)

(2020/C 222/11)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesgerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Coty Germany GmbH

Žalované: Amazon Services Europe Sàrl, Amazon FC Graben GmbH, Amazon Europe Core Sàrl, Amazon EU Sàrl

Výrok rozsudku

Článok 9 ods. 2 písm. b) nariadenia Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrannej známke [Európskej únie] a článok 9 ods. 3 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001 zo 14. júna 2017 o ochrannej známke Európskej únie sa majú vykladať v tom zmysle, že osobu, ktorá skladuje pre tretiu osobu tovary porušujúce práva z ochrannej známky bez toho, aby vedela o tomto porušení, treba považovať za osobu, ktorá neskladuje tieto tovary na účely ich ponúkania alebo uvádzania na trh v zmysle týchto ustanovení, pokiaľ táto osoba sama tieto ciele nesleduje.

(¹) Ú. v. EÚ C 427, 26.11.2018.